

slagsstiller har udtalt om, at det Omraade, som den ærede Minister har begjært fri Raadighed for Ministeriet til at herse paa, har et uhyre stort Omfang; men paa den anden Side kan jeg ikke negte, at Ændringsforslaget rigtignok reducerer Loven til en ren Ubetydelighed, medens jeg dog heller ikke kan negte, at det i Virkeligheden gaar ud paa at imødekomme den Omstændighed, som har givet Anledning til Lovforslaget.

Luzen: Jeg er ikke i Stand til at se, hvilken farlig Bemyndigelse der vil blive givet Indenrigsministeren ved dette Lovforslag. Det gaar jo ikke ud paa Andet, end at bemyndige Indenrigsministeren til at udfærdige Reglementer for at opretholde Ordenen og forebygge Fare i Havnene. Jeg tror, at dette er en Bemyndigelse, som Ministeren allerede har, men det er Tilspølsen om, at Overtrædelsen straffes med Bøder indtil 400 Kroner, hvorom Lovgivningsmagten skal tage Bestemmelse. At Ministeren skal udfærdige Reglementerne, anser jeg for at være uden Fare. Naar Ændringsforslaget vil indskrænke Lovforslaget til at gjælde den Sag, som har foranlediget Forslagets Fremkomst, nemlig et Reglement, som skulde gjælde Ordensens Bedligeholdelse ved Stenolieoplæg ved Kjøbenhavns Havn, saa vil jo ganske vist det Væsentlige være naaet, selv om Ændringsforslaget bliver vedtaget, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der staar i Motiverne, at der er et gjældende Reglement, som Ministeren mener ikke har Lovskraft for Kjøbenhavns Havn. Jeg skal ikke negte, at dette har forundret mig noget; skjøndt jeg i en Række af Aar har været Medlem af Kjøbenhavns Havneraad, har jeg ikke vidst, at det Reglement ikke skulde have Lovskraft for Kjøbenhavns Havn. Jeg ser, at det, der har Lovskraft, er nogle Bestemmelser, som støtte sig til ældre Reglementer; men dette Reglement ønsker Regjeringen ligeledes skulde have Lovskraft, og den ønsker, at der kunde træffes andre Bestemmelser for andre Havne. I denne Tid bliver det jo almindeligt at indføre Stenolie, med hvilken der maa gaas frem med stor Forsigtighed, og der bør paalægges de Vedkommende en ikke ringe Bøde for Mangel paa Forsigtighed; men Ministeren vil ikke være i Stand til at paalægge en saadan Bøde f. Ex. i Aarhus Havn eller en hvilken som helst anden, naar Lovforslagets Bestemmelser ikke blive staaende. Endvidere har jeg det imod Ændringsforslaget, at det begynder med de Ord: „Indtil der udkommer en Lov, indeholdende almindelige reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne og Broer“. Der henpeges altsaa paa en bestemt udkommende Lov, som jeg ikke engang anser for nødvendig. Jeg vil derfor støtte Lovforslaget i uforandret Skikkelse; men jeg vil paa den anden Side bemærke, at, hvis man skulde anse det for nødvendigt at tage Hensyn til Ændringsforslaget, vilde dette dog være mindre skadeligt, end

om man vilde sende Lovforslaget i Udvalg, hvorved den Bestemmelse, hvortil der er saa stor Trang i Kjøbenhavns Havn, vil komme til at lade længe vente paa sig. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslagets uforandrede Vedtagelse.

Dan: I Modsetning til den Udtalelse, vi nu hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), skal jeg tillade mig at sige, at jeg tror, der er fuld Føie til at faae Lovbestemmelser om disse Forhold. Jeg finder i det Hele taget, at man hellere skal søge det Slags Sager ordnede ved Lov end ved reglementariske Bestemmelser, og jeg maa i Almindelighed tillade mig at udtale, at jeg altid har fundet, at der med Hensyn til Havnevesenet ved et Slags tilføjet Skif og Brug er kommet en større Magt og Myndighed hos Regjeringen, end jeg egentlig tror er rigtigt efter de almindelige Begreber, som man er tilbøielig til at danne sig om disse Forhold. Naar man udtager visse enkelte Havne, som f. Ex. Helsingørs, Frederikshavns og maaste enkelte flere, maa man erindre, at Havnene ellers i Almindelighed ere rent kommunale Institutioner, som kun have væsentlig Hensyn til de stedlige Forhold. Skulde man ikke være tilbøielig til at gaa ind paa det Ændringsforslag, som her foreligger, skal jeg tillade mig at bebude, at jeg, hvis jeg kan finde den fornødne Tilslutning, til 3die Behandling i ethvert Fald maa søge at faae indført en Ændring i det foreliggende Lovforslag. I Stedet for, at der nu staar i første Linie af Lovforslaget: „efter Begjæring fra vedkommende Havne- eller Brobestyrelse“, vil jeg nemlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være bedre, at der kom til at staa: „efter Forhandling med vedkommende Havne- eller Brobestyrelse“. Det forekommer mig, at man ved at bibeholde Udtrykket „efter Begjæring“, sætter de vedkommende stedlige Myndigheder i en vis Knibe, idet de derved let kunne blive ængstelige for overhovedet at overlade en saa stor Raadighed til Ministeriet. Naar der derimod kommer til at staa „efter Forhandling“, maa man deri lægge den Betydning, at de vedkommende stedlige Bestyrere da ogsaa kunne faae nogen Indflydelse paa Enkeltighederne i de Bestemmelser, som skulle vedtages efter Forhandling med Ministeren. Jeg skal for Øvrigt slutte mig til, hvad den ærede første Taler allerede har udtalt om Sagen, og kun tilføje, at jeg helst ser dette Ændringsforslag vedtaget, saaledes som det nu foreligger her til denne Behandling; men skulde det ikke blive Tilfældet, kan der maaste blive givet mig Leilighed til ved 3die Behandling at fremkomme med et Ændringsforslag i den Retning, jeg har ankydet.

Lh. Nielsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) mente, hvad der ogsaa fremgaar af Lovens Motiver og af de